

KARTA DOBREJ PRZESTRZENI

Sformułowana na spotkaniu promocyjnym numeru „Scriptores” pt. *Rozmowy o kulturze przestrzeni* 27 września 2005. W pracach udział wzięli: Marta Ślaska, Olga Grzesiuk, Ola Gulińska, Marcin Fedorowicz, Katarzyna Szczypior, Marcin Skrzypek, Piotr Mirski.

1. Czym jest przestrzeń?

- Przestrzeń nie jest pustym miejscem, lecz siecią wzajemnych zależności.
- Przestrzeń publiczna jest dobrem wspólnym. Dbając o nią, dbamy zarówno o innych, jak i o siebie. Od jej jakości zależy jakość naszego życia.
- Przestrzeń jest czymś kruchym i trudnym, a niekiedy niemożliwym do odtworzenia. Jej zniszczenia są nieodwracalne.

2. Jak powinna być przestrzeń?

- Przestrzeń publiczna powinna być atrakcyjna dla obywateli trwale nią zamieszkujących, jak i przyjezdnych, których powinna przyciągać. Powinna zachęcać do przebywania w niej.
- Przestrzeń powinna być harmonijna i kształtowana z zachowaniem spójności architektury, krajobrazu i ich publicznej użyteczności.
- Należy unikać „rynkowego” i doraźnego podejścia w kształtowaniu przestrzeni i koncentrowania się wyłącznie na jej praktycznych cechach. Prawa własności nie mogą ograniczać świadomego jej kształtowania.
- Przestrzeń powinna być kształtowana na drodze porozumienia, dialogu specjalistów (ludzi posiadających określoną wiedzę i wrażliwość w tej materii) z obywatelami i władzami publicznymi.

3. Dlaczego powinniśmy się troszczyć o przestrzeń?

- Jesteśmy odpowiedzialni za przestrzeń, którą zostawimy przyszłym pokoleniom, oraz za przestrzeń, którą sami odziedziczyliśmy.
- Przestrzeń zawiera w sobie dziedzictwo kulturowe i jest jak pismo, czy zaawansowane technologicznie przetrwalniki, medium międzypokoleniowej komunikacji. Kreując przestrzeń, dajemy przyszłym pokoleniom świadectwo o nas samych i budujemy ich tożsamość.
- Kultura przestrzeni jest ważnym czynnikiem stanowiącym o rozwoju miast.

4. Co możemy zrobić?

- Należy rozwijać wrażliwość na piękno krajobrazu (jako fizjonomii wszelkich procesów

zachodzących w przestrzeni), jak również zdobywać i upowszechniać wiedzę o niej i zawartym w niej dziedzictwie kulturowym. Edukacja o przestrzeni wzmacnia naszą tożsamość (bez edukacji jest ona niepełna).

- Każdy obywatel ma prawo do dobrej, jak to tylko możliwe, przestrzeni, a także do informacji i współdecydowania o dokonywanych w niej zmianach.

- Obywatel ma obowiązek szanować potrzeby innych ludzi, poprzez troskę o przestrzeń publiczną. Dbłość o przestrzeń jest sprawdzianem społecznej solidarności, samorządności i odpowiedzialności.